

sygn. akt I C 326/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 08 marca 2022 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. N.

przeciwko (...) S.A. (...) z/s w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. (...) z/s w W. na rzecz powoda D. N. kwotę 8 893,54 zł (osiem tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt trzy złote 54/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty :

a) 6.089,75 zł(sześć tysięcy osiemdziesiąt dziewięć złotych 75/100) od dnia 02 października 2020 r. do dnia 25 stycznia 2022r.;

a) 2.311,79 zł(dwa tysiące trzysta jedenaście złotych 79/100) od dnia 26 stycznia 2022r. do dnia zapłaty;

b) 492zł(czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote) od dnia 14 maja 2021r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) S.A. (...) z/s w W. na rzecz powoda D. N. kwotę 2.234 zł (dwa tysiące dwieście trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

3. zwraca powodowi D. N. kwotę 1.500 zł(jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki;

4. zwraca pozwanemu (...) S.A. (...) z/s w W. kwotę 300 zł(trzysta złotych) tytułem części niewykorzystanej zaliczki

sędzia Danuta Kozikowska

Sygn. akt I C 326/21

UZASADNIENIE

Powód D. N. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. (...) z siedzibą w W. kwoty 6.581,75 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 6.089,75 zł od dnia 02 października 2020 r. do dnia zapłaty;
- 492,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód wnosił nadto o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 06 lipca 2020 r. miało miejsce zdarzenie szkodowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd powoda marki V. (...) o nr rej. (...). Przedmiotowa szkoda została zgłoszona niezwłocznie pozwanemu towarzystwu ubezpieczeniowemu i likwidowana była w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Decyzją z dnia 3 września 2020 r., a następnie decyzją z dnia 1 października 2020 r. pozwany poinformował powoda o zakończonym postępowaniu likwidacyjnym. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność oraz ustalił wartość odszkodowania w oparciu o sporządzoną przez pozwanego wycenę kosztów naprawy, którą następnie uzupełnił o podatek VAT. Kwota odszkodowania została wyliczona na podstawie wyceny sporządzonej przez ubezpieczyciela. Przedmiotowe odszkodowanie w ww. kwocie zostało przekazane powodowi bezpośrednio na jego rachunek bankowy. Niezależnie od ww. decyzji o przyznaniu powodowi odszkodowania, powód postanowił zweryfikować wysokość przyznanego jemu odszkodowania i w związku z tym zlecił profesjonalnemu rzeczoznawcy samochodowemu sporządzenie kosztorysu naprawy pojazdu. W związku z tym powód poniósł koszty w kwocie 492 zł. Powód otrzymał przedmiotowy kosztorys, który określał wartość napraw na kwotę 11.337,44 zł brutto, co stanowi kwotę o 6.089,75 zł wyższą aniżeli ta ustalona przez pozwanego (5.247,69 zł). Powód podkreślił, iż pozwany wydając decyzję o przyznaniu powodowi odszkodowania rażąco zaniżył jego rzeczywistą wartość. Wobec powyższego powód działając przez swojego pełnomocnika, wystąpił do pozwanego z wezwaniem do zapłaty kwoty różnicy między odszkodowaniem przez niego przyznanym a rzeczywistą jego wartością oraz o zwrot kosztów wykonania kalkulacji naprawy (...) z dnia 10 marca 2021 r. Pozwany pozostał jednak bierny na wezwanie powoda i nie uregulował należności oraz nie dokonał ponownej, prawidłowej weryfikacji wysokości odszkodowania. Powód wyjaśnił, że na wartość przedmiotu sporu składają się kwota różnicy pomiędzy odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego a kwotą ustaloną na podstawie opinii zleconej przez powoda – 6.089,75 zł oraz koszty opinii zleconej przez powoda – 492 zł.

Pozwany (...) S.A. (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że ponosi odpowiedzialność cywilną za szkodę powstałą w związku ze zdarzeniem z dnia 06 lipca 2020 r. w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...). W ramach rekompensaty szkody pozwany wypłacił łączną kwotę 5.247,69 zł i w jego ocenie poza wypłaconą kwotą dalsze roszczenia powodowi z tego tytułu nie przysługują. Pozwany rozliczył przedmiotową szkodę na zasadzie kosztów naprawy. Zakwestionował wysokość kosztów naprawy wynikających z prywatnej opinii dołączonej do pozwu, wskazując, że z opinii wykonanej na jego zlecenie wynika, że koszty naprawy opiewają na dużo niższą kwotę. Powód nie przedstawił jakichkolwiek rachunków czy faktur poświadczających, iż faktycznie poniósł wyższe koszty naprawy niż wynikające z kalkulacji dokonanej przez pozwanego. Pozwany podniósł, że nieprzedstawienie faktur dokumentujących m. in. zakup nowych oryginalnych części czy poniesionych faktycznie kosztów robocizny co najmniej uzasadnia domniemanie, że koszty dochodzone w pozwie w takiej wysokości tak naprawę nigdy nie został poniesione. Zdaniem pozwanego w sytuacji nie przedstawienia dowodu, iż naprawa została dokonana w najdroższym wariantcie (z użyciem nowych oryginalnych części) nie ma podstaw prawnych, aby bez względu na okoliczności sprawy wyliczać odszkodowanie według najdroższego wariantu (czyli tylko z użyciem części nowych oryginalnych i według stawek robocizny stosowanych w ASO). Przy naprawie przedmiotowego pojazdu zasadne jest zastosowanie części nowych, tzw. alternatywnych producentów z uwagi na fakt, że badanie grubości powłoki lakierniczej wykazało, że pojazd uczestniczył już wcześniej w kolizjach drogowych i był po nich naprawiany w sposób niezgodny z technologią producenta pojazdu. Ponadto przedmiotowy pojazd marki V. (...) kilka dni po zdarzeniu z dnia 06 lipca 2019 r. uczestniczył w kolejnej kolizji (zderzenie z sarną), a zatem nie wszystkie deklarowane przez powoda uszkodzenia są następstwem kolizji z dnia 06 lipca 2020 r. W ocenie pozwanego użycie do naprawy przedmiotowego pojazdu części nowych oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu byłoby w istocie bezpodstawnym wzbogaceniem powoda. Elementy pojazdu, które uległy uszkodzeniu w wyniku zdarzenia z dnia 06 lipca 2020 r. były już uprzednio uszkodzone i z całą pewnością nie były elementami oryginalnymi (fabrycznymi). Na powyższą okoliczność wskazuje przede wszystkim fakt, że pomiary grubości powłoki lakierniczej uszkodzonej części pojazdu wykazały, że odbiega ona w znaczny sposób od wartości fabrycznych, co oznacza, że pojazd był naprawiany w sposób nie technologiczny. Pozwany zakwestionował także wszelkie koszty związane ze sporządzoną na zlecenie powoda prywatną opinią rzeczoznawcy. Pozwany wskazał, że obciążanie go kosztami opinii jest niezasadne, albowiem w jego ocenie opinia ta jest błędna i nieprzydatna dla

niniejszej sprawy. Wskazał również, że ponoszenie takich kosztów przez powoda nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 06 lipca 2020 r. Gdyby bowiem powód zdecydował się na naprawę uszkodzonego pojazdu, to każdy warsztat naprawczy sporządza kosztorys w ramach czynności naprawczych i nie pobiera z tego tytułu żadnych dodatkowych opłat.

Pismem z dnia 7 lutego 2022 r. powód wniósł o rozpoznanie sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym, a ponadto rozszerzył powództwo, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 8.893,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 6.089,75 zł od dnia 02 października 2020 r. do dnia 25 stycznia 2022 r.
- 2.311,79 zł od dnia 26 stycznia 2022 r. do dnia zapłaty;
- 492 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 2 marca 2022 r. wniósł o oddalenie także rozszerzonego powództwa w całości oraz o zasądzenie również w tym zakresie od powoda zwrotu kosztów postępowania.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 06 lipca 2020 r. o godzinie 09.20 w miejscowości K. w gminie S. doszło do kolizji komunikacyjnej. T. F. kierujący motorowerem marki Y. o numerze rejestracyjnym (...) nieprawidłowo wykonał manewr zmiany pasa ruchu – zjeżdżając w lewo uderzył w bok wyprzedzającego go samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), prowadzonego przez powoda D. N., w wyniku czego powód odbił w lewo i zjechał na pobocze. Sprawca zdarzenia został ukarany mandatem karnym przez funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w S..

Motorower sprawcy wypadku był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. (...) z siedzibą w W..

Powód zgłosił szkodę pozwanemu, który decyzją z dnia 03 września 2020 r. przyznał mu odszkodowanie w kwocie 4.266,41 zł netto.

W wiadomości wysłanej drogą elektroniczną w dniu 06 września 2020 r. powód złożył reklamację, wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Następnie decyzją z dnia 01 października 2020 r. pozwany przyznał dodatkowe odszkodowanie stanowiące dopłatę VAT w kwocie 981,28 zł.

Podstawą ustalenia powyższych kwot była wycena kosztów naprawy sporządzona przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego.

/dowód: informacja o kosztach naprawy pojazdu – k. 14 – 18, decyzja o przyznaniu odszkodowania z dnia 03.09.2020 r. – k. 26 – 27, decyzja o przyznaniu odszkodowania z dnia 01.10.2020 r. – k. 28 – 29, akta postępowania likwidacyjnego – koperta k. 67, zeznania powoda D. N. – k. 118 – 119/

Powód zlecił wykonanie kalkulacji naprawy pojazdu firmie (...) Spółka Jawna z siedzibą w W., ponosząc z tego tytułu koszt w wysokości 492,00 zł.

Zgodnie z kalkulacją nr (...) przygotowaną na zlecenie powoda koszt naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) miał wynieść 11.337,44 zł brutto (9.217,43 zł netto).

Pismem z dnia 28 kwietnia 2021 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do dopłaty brakującej kwoty odszkodowania w wysokości 6.089,75 zł oraz zwrotu kosztu wykonania kalkulacji w wysokości 492 zł, czyli łącznej kwoty w wysokości 6.581,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi.

Pozwany decyzją z dnia 04 maja 2021 r. odmówił zaspokojenia roszczenia powoda, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

/ **dowód:** kalkulacja naprawy nr (...) – k. 38 – 45, faktura nr (...) – k. 46, potwierdzenie przelewu – k. 47, pełnomocnictwo dla wykonawcy – k. 48, przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 49, akta postępowania likwidacyjnego – koperta k. 67/

W samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...) w wyniku zdarzenia z dnia 06 lipca 2020 r. uszkodzeniu w stopniu uzasadniającym wymianę uległy drzwi tylne prawe (wraz z uszczelnieniem zewnętrznym, wytlumieniem, osłoną i zatrzaskiem mocowania), aktyuator szyby bocznej, podłużnica tylna prawa, zbiornik paliwa, wykładzina podłogi oraz opona przednia lewa.

Niezbędny i celowy koszt naprawy przedmiotowego pojazdu z wykorzystaniem cen nowych (oryginalnych) części zamiennych (OE) oferowanych przez producenta pojazdu (z logo producenta) w lipcu 2020 r., tj. na dzień powstania szkody wynosił 17.224 zł brutto.

Przed kolizją z dnia 06 lipca 2020 r. przedmiotowy samochód nie uczestniczył w żadnym wypadku. Nie miał żadnych uszkodzeń.

Po kolizji powód dokonał naprawy pojazdu przy użyciu części zamiennych zamawianych przez Internet. Były to części nowe i oryginalne, opatrzone logiem producenta pojazdu.

/**dowód:** zeznania powoda D. N. – k. 118 – 119, opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych P. L. – k. 124 – 139/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty prywatne zawarte w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach postępowania likwidacyjnego. Autentyczność i prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Podkreślić należy, że dokumentami prywatnymi były również kosztorysy przedłożone przez powoda i pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego, które zostały sporządzone na ich prywatne zlecenie i nie stanowią opinii biegłych w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Ponadto Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom powoda D. N.. Zeznania te były spójne i logiczne, zostały złożone w sposób spontaniczny i szczerzy, a ponadto są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w toku postępowania. Wobec powyższego uznać należy, że zeznania te z pewnością nie zostały przygotowane na potrzeby niniejszego procesu.

Powód przedstawił przebieg kolizji z dnia 06 lipca 2020 r. w sposób tożsamy z ustaleniami funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w S., opisanymi w dokumentach zawartych w aktach postępowania likwidacyjnego, tj. elektronicznej notatce informacyjnej o zdarzeniu drogowym oraz w notatce urzędowej Oświadczył również, że naprawiał uszkodzony pojazd przy użyciu części oryginalnych. Wskazał nadto, że jego samochód przed wypadkiem był serwisowany. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności mogące podważyć wiarygodność zeznań powoda.

Sąd pełen walor dowodowy przyznał również opinii biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych mgr. inż. P. L., która w ocenie Sądu została sporządzona w sposób profesjonalny i rzetelny przez osobę, której wiedza, kwalifikacje i umiejętności zawodowe nie budzą wątpliwości. Opinia ta zawiera logiczne i należyte umotywowane wnioski, a ponadto strony nie zgłosiły do niej zarzutów, co oznacza, że nie kwestionowały jej treści.

Biegły w sporządzonej opinii przedstawił uchybienia, których dopuścili się osoby sporządzające kosztorysy na zlecenie stron niniejszego procesu.

Stan faktyczny był w niniejszej sprawie bezsporny co do faktu wystąpienia szkody w samochodzie powoda. Podobnie poza sporem pozostawało ponoszenie przez pozwanego odpowiedzialności co do zasady za sporne zdarzenie, co zostało potwierdzone wypłatą odszkodowania w toku postępowania likwidacyjnego. Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości kosztów naprawy samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) powstałych na skutek kolizji komunikacyjnej z dnia 06 lipca 2020 r. przy uwzględnieniu celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy.

Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego przyjął, że wartość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu w zakresie udokumentowanym w aktach szkody przy zastosowaniu do naprawy części zamiennych nowych i oryginalnych oferowanych przez producenta pojazdu (z logo producenta) oraz stawek za jedną roboczogodzinę w wysokości 110 zł netto za prace mechaniczne, blacharskie i lakiernicze nie powinien przekraczać kwoty 17.224,00 zł brutto, według cen z lipca 2020 r. (czasu powstania szkody).

Wbrew twierdzeniom podnoszonym przez pozwanego naprawa pojazdu przy użyciu części nowych i oryginalnych oferowanych przez producenta pojazdu (z logo producenta) nie doprowadzi do wzrostu wartości pojazdu po naprawie. Pojazd ten w momencie wypadku był pojazdem nowym, 4 –letnim (pierwsza rejestracja w dniu 01 listopada 2016 r.), nie posiadającym żadnych istotnych, widocznych uszkodzeń. Wątpliwości dotyczące uczestnictwa w ewentualnych wcześniejszych kolizjach drogowych pojawiły się dopiero po przeprowadzeniu specjalistycznego badania grubości powłoki lakierniczej. W świetle ustaleń poczynionych w toku niniejszego procesu uznać jednakże należy, że wcześniejsze kolizje, w jakich uczestniczył pojazd i dokonana w ich następstwie naprawa niewątpliwie nie wpłynęły ujemnie na standard przedmiotowego pojazdu. Skutki kolizji były niewidoczne gołym okiem i nie zmniejszyły komfortu użytkowania pojazdu.

Ponadto zgodnie z zeznaniami powoda samochód ten przed wypadkiem był serwisowany. W świetle powyższych ustaleń naprawę przedmiotowego pojazdu przy użyciu części oryginalnych uznać należało za ekonomiczną.

Sąd nie przychylił się do stanowiska pozwanego, zgodnie z którym powód winien przedstawić rachunki lub faktury poświadczające, iż faktycznie poniósł wyższe koszty naprawy niż wynikające z kalkulacji dokonanej przez pozwanego. Zaznaczyć należy, że stanowisko pozwanego było odmienne od stanowiska prezentowanego przez niego w toku postępowania likwidacyjnego, kiedy to nie żądał od poszkodowanego przedstawiania dokumentacji potwierdzającej faktycznie poniesione koszty naprawy, a przyznaną kwotę odszkodowania ustalił w oparciu o opracowany przez siebie kosztorys. W związku z powyższym Sąd stanął na stanowisku, że również w toku niniejszego procesu wysokość odszkodowania powinna zostać ustalona w oparciu o kosztorys, który biegły zawarł w sporządzonej przez siebie opinii.

W związku z powyższym Sąd przyjął za celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy samochodu marki V. (...) ustalone przez biegłego w opinii, tj. 17.224,00 zł brutto.

Pozwany wypłacił poszkodowanemu w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 5.247,69 zł brutto.

W związku z powyższym powód uprawniony był do domagania się tytułem pozostałej części odszkodowania kwoty 11.976,31 zł (17.224,00 zł - 5.247,69 zł), jednakże w piśmie rozszerzającym powództwo wniesione w niniejszej sprawie domagał się zasądzenia na swoją rzecz kosztów naprawy pojazdu jedynie w kwocie 8.401,54 zł (6.089,75 zł + 2.311,79 zł). Sąd natomiast zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c. nie może zasądzać ponad żądanie.

Sąd uwzględnił również roszczenie dochodzone pozwem w zakresie obejmującym kwotę 492 zł tytułem zwrotu kosztów wykonania kalkulacji naprawy. Zgodnie bowiem z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt III CZP 24/04 odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy

pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.

Koszty poniesione przez poszkodowanego tytułem sporządzenia prywatnej opinii są zasadne w sytuacji, gdy pozwane towarzystwo odmawia zaspokojenia roszczenia poszkodowanego, a poszkodowany decyduje się następnie w celu obrony swoich uzasadnionych interesów na wykonanie prywatnej opinii. Taka też sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Pozwany przyjął wartość szkody, z którą nie zgodził się powód. W takim stanie rzeczy zdecydował się on skorzystać z prywatnej opinii, która nie potwierdziła stanowiska pozwanego. Opinia biegłego sądowego częściowo potwierdziła stanowisko powoda. Tym samym taka sytuacja procesowa pozwala uznać, iż poniesione koszty na prywatną opinię były potrzebne. W ocenie Sądu koszty prywatnej opinii sporządzonej na zlecenie powoda były obiektywnie uzasadnione i konieczne, bowiem powód nie posiadał fachowej wiedzy, aby zweryfikować poprawność przedstawionej kalkulacji i wyliczonego odszkodowania przez ubezpieczyciela.

Reasumując należy stwierdzić, iż strona powodowa poniosła również szkodę polegającą na konieczności poniesienia wydatków na prywatną ekspertyzę w postępowaniu przedsądowym i pozostawała ona w normalnym związku przyczynowym ze szkodą spowodowaną wypadkiem komunikacyjnym. Ponadto wysokość kosztów sporządzenia kalkulacji została udokumentowana przez powoda fakturą nr (...) oraz potwierdzeniem przelewu na rzecz wykonawcy kalkulacji (k. 46 – 47).

Wobec powyższego Sąd w punkcie 1. mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 13, 14 ust. 1, 34 i 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst ujednolicony Dz.U. z 2022 r., poz. 621) zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.893,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 6.089,75 zł od dnia 02 października 2020 r. (dnia następującego po dniu wydania przez pozwanego decyzji z dnia 01 października 2020 r. ustalającej ostateczną kwotę odszkodowania przyznaną w toku postępowania likwidacyjnego) do dnia 25 stycznia 2022 r. (dnia następującego po doręczeniu pełnomocnikowi powoda opinii biegłego sądowego);
- 2.311,79 zł od dnia 26 stycznia 2022 r. do dnia zapłaty;
- 492 zł od dnia 14 maja 2021 r. (dnia wniesienia pozwu) do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie 2. Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., w oparciu o zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu.

Powód wygrał sprawę w całości, zatem pozwany jako strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócić mu całość poniesionych kosztów postępowania. Na koszty te składają się kwota 400 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1800 zł (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – tekst ujednolicony Dz. U. z 2018 r. poz. 265) oraz opłaty skarbowe od pełnomocnictw głównego i substytucyjnego w kwocie 34 zł, tj. łączna kwota 2.234 zł, od której Sąd zasądził nadto odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.

Wydatki w niniejszej sprawie wyniosły 1.200 zł, na którą to kwotę składało się wynagrodzenie biegłego sądowego P. L. za sporządzenie opinii na piśmie, przyznane postanowieniem Referendarza sądowego z dnia 11 lutego 2022 r. i wypłacone z zaliczki uiszczonej przez pozwanego.

W związku z powyższym Sąd w punkcie 3. na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2021 r. poz. 2257) zwrócił powodowi niewykorzystaną zaliczkę w kwocie 1.500 zł.

W punkcie 4. Sąd zwrócił pozwanemu kwotę 300 zł tytułem części niewykorzystanej zaliczki (1.500 zł – 1.200 zł).

sędzia Danuta Kozikowska